

בבית המשפט העליון

עמ"מ 2769/17

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים במ"מ 1452-03-17, שניתנה ביום 7.3.2017 על-ידי סגן הנשיא מ' דרורי

בשם המערער: עו"ד מוסטפא יחיא

בשם המשיבה: עו"ד שי כהן

החלטה

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים במ"מ 1452-03-17, שניתנה ביום 7.3.2017 על-ידי סגן הנשיא מ' דרורי.

ביום 28.2.2017 הוציא שר הביטחון צו מעצר מנהלי נגד המערער, תושב ירושלים, יליד שנת 1972. הצו הוצא לתקופה בת ארבעה חודשים, על רקע החשד כי המערער משתייך ותומך בארגון "המדינה האסלאמית". ביום 7.3.2017 אישר בית המשפט המחוזי את הצו לפי סמכותו מכוח סעיף 4 לחוק סמכויות שעת-חירום (מעצרים), התשל"ט-1979. החלטת בית המשפט ניתנה לאחר עיון בחומר חסוי במעמד צד אחד. בית המשפט התרשם כי החומר החסוי מלמד על סיכון חמור אשר נשקף מהמערער לביטחון המדינה, שלא ניתן להפיגו אלא באמצעות מעצרו המנהלי.

נגד החלטת בית המשפט הוגש הערעור שלפני. המערער טוען כי אישור צו המעצר המנהלי שגוי מיסודו, כשבין היתר קיימים סעדים פחות פוגעניים אשר ניתן לנקוט בהם נגדו לשם הגשמת אותה התכלית. המשיבה מתנגדת לערעור, בטענה כי אין עילה להתערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי, ובהדגישה את הסיכון הנשקף מהמערער. ביום 2.4.2017 התקיים לפני דיון בערעור, בגדרו שבו הצדדים על עמדותיהם. במהלך הדיון הוצג לעיוני - בהסכמת המערער ובמעמד צד אחד - חומר חסוי בעניינו של המערער.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומר החסוי שהוגש לעיוני, באתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. כמו בית המשפט המחוזי, אף לגישתי, החומר החסוי תומך במסקנה חד משמעית לפיה נשקף מהמערער סיכון ממשי לביטחון המדינה והציבור. אי לכך, החלטת המשיבה להוציא את צו המעצר המנהלי, כמו גם החלטת בית המשפט המחוזי לאשר את הצו, אינן מגלות פגם (ראו והשוו: עמ"מ 2370/17 דשק נ' מדינת ישראל (23.3.2017); עמ"מ 1381/17 פלוני נ' מדינת ישראל (12.3.2017)). יוער, כי במהלך הדיון שנערך לפני, נדונה אפשרות להרחבת הפראפרזה שגולתה למערער בדבר הסיבה למעצרו. לאחר שנתתי דעתי לדבר, הריני קובע כי בשלב זה אין מקום להרחבת הפראפרזה.

הערעור נדחה אפוא.

אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ז' בניסן התשע"ז (3.4.2017).

שׁוֹפֵט